

Sveta godina izvanrednog jubileja milosrđa JUBILEJ SVEĆENIKA – PETROVO 2016.

Jubilej svećenika poseban je dan u godini Jubileja milosrđa. U biskupijama i zajednicama diljem svijeta, kao i u Rimu, proslavljen prigodom svetkovine Srca Isusova. Kako je u nas kalendarski veoma blizu Petrovo i slavlje svećeničkoga ređenja u našoj katedrali u Đakovu, kada je, uostalom, i većina od nas primila svećenički red, Jubilej svećenika u našoj je Nadbiskupiji u Okružnici za Jubilej milosrđa našega nadbiskupa Đure najavljen za Petrovo o. g.

Svi znamo, za plodove Jubileja potrebno je uključiti i svoje osobno duhovno raspoloženje i spremnost. I mi svećenici, na svoj ćemo Jubilej doći raskajana srca, ispovjedeni i duhovno pripravljeni.

Stoga ovdje predlažemo građu za razmatranje u pripravi slavlja Jubileja, po mogućnosti u predvečerje Petrova. Potrebno je povući se, sabrati se te u srcu pred Gospodinom, u nekoliko koraka, prebirati događaj svoga ređenja. Za obnovljenu snagu na svećeničkome putu. Za svjedočanstvo i pomoć starijoj i mlađoj subraći, i onim najmlađima koji će sutra – ovoga Petrova, započeti svećenički put. I svemu narodu Božjem.

(Moguće je, po volji i prema prilikama, razmatranje „razlomiti“ i na 2 ili nekoliko večeri. Zgodno je razmatranje učiniti prije jednoga Časa /Večernje, ili Povečerja.)

Na početku se može moliti:

Gospodine, ti nas, pohadaš milosrđem.

Ne umaraš se dolaziti k nama,
uvijek iznova,
u svakoj našoj nevjernosti,
u svakome lutanju
i zaboravu na tebe,

dođi u našu tamu i u svjetla koja zasljepljuju,
dođi u našu nijemost i buku koja zaglušuje,
dođi u osamljenost koja razara
i u zajedništva koja ne ispunjaju;
dođi da bismo spoznali što uistinu jesmo
i da bismo novim žarom žudjeli biti u tebi, (...)

– u istini u kojoj smo stvoreni
i u zagrljaju kojim smo otkupljeni.

Gospodine, (večeras) u molitvi želim oživjeti i osvježiti dan svoga svećeničkoga ređenja.

Bio je to dan Božjega milosrđa, ne samo za mene, već za zajednicu Crkve u kojoj sam pozvan vršiti darove Tvoje milosti. Bio je to dan koji je posve odredio moj život. A taj dan „nema zalaza“!

I. IZBOR

Evo me! Jesam li dostojan?

Dakon poziva ređenike na ovaj način:

Neka pristupe koji imaju biti zaređeni za prezbitere.

I odmah ih prozove poimence, a svaki pozvani kaže:

Evo me.

i pristupi k biskupu te mu iskaže poštovanje. Kad se svi rasporede pred biskupom, prezbiter kojega je biskup za to odredio kaže:

Prečasni Oče, sveta Majka Crkva ište da ovu našu braću zarediš za službu prezbiterata.

Biskup ga pita govoreći:

Znadeš li da su dostojni?

On odgovori:

Jamčim da ih kršćanski puk koji je pitan i odgovorne osobe koje su izrazile svoje mišljenje smatraju dostojnima.

Biskup:

S pomoću Gospodina Boga i Spasitelja našega Isusa Krista ovu našu braću izabiremo za red prezbiterata.

Svi reknu: Bogu hvala.

Meditacija

Na početku obreda ređenja čuo sam ove riječi: »Sveta majka Crkva traži da ovu našu braću zaredite za službu prezbitera.«

Dakle, tvoja Crkva traži. Ti u svojoj Crkvi. Nisam ja odabrao tebe, nego ti mene.

Kako je blažen ovaj izbor jer je tvoj izbor, izbor tvojih nedokučivih putova koji su ljubav i smilovanje.

Kako je strašan ovaj izbor, jer je tvoj izbor; ti si onaj koji biraš u neograničenoj slobodi i u spokoju svog vladanja, ti koji odabireš slabo za nadljudsko, maleno za najveće, da se nitko ne diči, nego da se jedino Božja snaga očituje u našoj slabosti.

Daj da shvatim kako i za »onus presbyteri« vrijedi tvoja riječ: »Jaram je moj sladak i breme je moje lako«, da mi zaturno breme križa tvoga svećeništva bude blaženo Božje breme, bremenito svim milostima.

Čuo sam i biskupovo pitanje: »A znadete li da su dostojni?«

Bože moj, tko je tebe dostojan? Tko li je pred tobom dostojan?

Ništavilo pred tvojom zbiljom, grješnost pred tvojom izjedajućom svetošću?

Gle, moram moliti s Izajjom, kad je u svome pozivu za proroka čuo trostruki Svet Serafa klanjatelja:

»Jao meni, propao sam, jer sam čovjek nečistih usana i stanujem među narodom nečistih usana.«

Ali ti me činiš dostojnim. Tvoj poziv, tvoja milost i tvoja snaga su moja dostojnost.

Uza sve svoje »Gospodine, nisam dostojan!«, nakon Izajje, smio sam i ja hrabro i pouzdano reći:

Adsum - Evo me, pošalji me. (Karl Rahner, Molitva ređenika)

II. OBEĆANJA

HOĆU! ... HOĆU S BOŽJOM POMOĆU! ... OBEĆAVAM!

Biskup pita: Predragi sinovi, prije nego stupite u red prezbitarata, treba da pred narodom izrazite nakanu da prihvaćate tu službu.

Hoćete li cijeloga života vršiti službu svećeništva u stupnju prezbitera kao pouzdani suradnici biskupskog reda u pastirskoj brizi za Gospodnje stado, pod vodstvom Duha Svetoga?

Izabranici svi zajedno odgovore: Hoću.

Biskup: Hoćete li dostojno i mudro obavljati službu riječi u propovijedanju evanđelja i izlaganju katoličke vjere?

Izabranici: Hoću.

Biskup: Hoćete li pobožno i vjerno slaviti Kristova otajstva prema predaji Crkve, osobito u euharistijskoj žrtvi i sakramentu pomirenja, na hvalu Božju i posvećenje kršćanskog naroda?

Izabranici: Hoću.

Biskup: Hoćete li zajedno s nama zazivati božanske milosrđe za povjereni vam narod ustrajno vršeci zapovijed molitve?

Izabranici: Hoću.

Biskup: Hoćete li se danomice sve tješnje povezivati s Kristom, vrhovnim svećenikom, koji je sebe kao čistu žrtvu prinio za nas Ocu te se s njime i vi posvećivati Bogu za spasenje ljudi?

Izabranici: Hoću, s Božjom pomoću.

Izabranik pristupi k biskupu i, kleknuvši pred njim, stavi svoje sklopljene ruke u biskupove ruke, a biskup ga pita:

Obećavaš li meni i mojim nasljednicima poštovanje i poslušnost?

Izabranik: Obećavam.

Biskup zaključiti: Bog, koji u tebi započe dobro djelo, neka ga i dovrši.

Meditacija: Biskup je u svoje uzeo moje ruke. Obećah poslušnost i vjernost Crkvi: tešku i vjernu poslušnost, nesebičnu poslušnost, poslušnost u kojoj čovjek zaboravlja svoj život u zadaći koja je viša od njega, poslušnost u kojoj se čovjek gubi, da bi se u toj vjernosti i vječnoj dobroti našao. Gle, u tvoje ruke stavljam, Bože moj, svoje ruke.

Molitva

Uzmi me za ruku i vodi me:

kroz radost i bol,

kroz slavu i poniženje,

u radu i boli,

u svakodnevici i velikim trenucima,

u svetoj tišini svoga doma,

ali i po dugim i prašnim cestama svijeta.

Vodi me danas i uvijek,

vodi me u kraljevstvo svoga vječnog života! (Karl Rahner, Molitva ređenika)

III.

POLAGANJE RUKU

I POSVETNA MOLITVA

Biskup je šutke položiti ruke na moju glavu i u tom muku, kao u božićnoj ili uskrsnoj noći - »Dok je svuda vladala tišina.« - tvoja me svemoguća riječ i žar tvoga Duha pretvorila u svećenika tvoga Sina, moga Gospodina. Tvoj je Duh sišao na me, Božji milosni darovi koji nisu duh bojažljivosti, nego duh snage, ljubavi i razbora (2 Tim 1,6.7). Duh koji stvara svećenika, žrtvovatelja i svjedoka tvoje riječi, Duh koji nas otima nama i žrtvuje naš život s Kristovom žrtvom za spasenje svijeta.

Kao što su u Starom savezu polagali ruke na osuđenika i na žrtvu okajnicu. Jer mi valja slijediti Onoga koji ne okusi grijeha, a kojeg si za nas učinio grijehom da mi u njemu budemo pravednost Božja (2 Kor 5,21). Trebamo poći za Božjim Jaganjcem koji je na se uzeo grijeh svijeta (Iv 1,29), na kojeg si bacio sve naše krivice (Iz 53,6). Kao što je Mojsije polaganjem ruku postavio Joziju za vođu naroda »i on se napunio duhom mudrosti, jer je Mojsije na nj položio ruke« (Pnz 34,9), kao što su polaganjem ruku bili postavljeni leviti (Br 8,10), kao što je Isus polagao svoje ruke na djecu i bolesnike, kao što su apostoli polagali ruke svoje na učenike da na njih prijeđe Duh, pošto su bili izabrani i poslani na djelo za koje ih je pozvao tvoj Duh (Dj 13,2 si.).

Biskup je na me položio ruke i pribrojio me u red tvojih slugu koji već dvije tisuće godina prolaze kroz sva vremena i sve zemlje noseći tvoje Ime pred kraljeve i narode; u neprekinuti red što si ga ti započeo kad je tvoj Sin, naš Gospodin rekao: »Idite po čitavom svijetu... gle, ja sam s vama«; u neprekinuti niz poslanja, zadaće i zajedničke sudbine, jedne nove snage i vlasti, u jedan sveti rod tvojih svećenika, koji se vječno rađa ne od volje krvi i tijela, nego rađanjem iz Duha i snage tvoga naloga; u neprekinuti lanac tvoga svećeničkog roda koji neće nikad izumrijeti dok god ti ne dođeš da sudiš žive i mrtve.

Biskup je položio na me ruke.
A potom ih opet šutke skinuo s moje glave.
Ali tvoja je ruka, Bože moj, ostala na meni.

Tvoje ruke.

Ruke Svevišnjega, koje su blaže od majčinih ruku.
Ruke koje su sve sazdale i sve uzdržavaju.
Ruke živoga Boga u koje ću jednoć, na samrti predati svoj duh.

Po biskupovim rukama i na meni se ispunja Izaijino proročanstvo: »Duh Gospodnji na meni je, jer me je Gospodin pomazao. Posla me da Radosnu vijest donesem siromasima. Posla me, da iscijelim srca slomljena; da navijestim slobodu zarobljenima i oslobođenje sužnjima; da navijestim godinu milosti Gospodnje« (Iz 61, si.). Nisam li s Isusom tada mogao reći: »Danas se ispunila riječ ovog Pisma« (Lk 4,21)?

I svi nazočni prezbiteri polažu ruke, ništa ne govoreći.

Potom su, kao i Timoteju, moja subraća iz čete Gospodinove na me bratski položili svoje ruke da bi u nama djelovao i živio *jedan Duh, jedna snaga i jedno poslanje*, da se i dalje rađa svećenički duh Crkve, Isusov Duh. Pripadamo među prezbitere, odrasle, među starješine. Na nama je odgovornost da ne izumre duh apostola i mučenika - vjerni, jaki, nesebični, vjernički, požrtvovalni duh. Duh smion, borben i velikodušan, duh kojeg smo primili.

Posvetna molitva: Nakon duge šutnje biskup moli ili pjeva posvetnu molitvu u kojoj se spominju najvažnije zadaće svećenika. Molitva odiše duhom Prve poslanice Timoteju. Riječ je o tome da se nositelji službe drže povjerenoga dobra, da vjerno predaju blago koje su primili u poruci Isusa, našega Otkupitelja. Tko se redi za svećenika, mora i sam odražavati nešto od svetoga koje dijeli drugima.

Daj, molimo te, svemogući Oče, ovim svojim slugama dostojanstvo prezbiterata. Obнови u njihovim srcima Duha svetosti.

Neka vjerno vrše tu službu drugoga stupnja, koju od tebe, Bože, primaju, te primjerom svoga života budu poticajem čudoredna ponašanja.

Bili valjani suradnici našeg reda, da njihovim propovijedanjem riječi evanđelja, milošću Duha Svetoga, urode plodom u srcima ljudi i dopru do na kraj zemlje.

Bili s nama vjerni djelatnici tvojih otajstava, da se tvoj narod obnovi krstom preporođenja, krijepi s tvog oltara, da grešnici zadobiju milost pomirenja, a bolesnici utjehu.

Neka, Gospodine, s nama budu sjedinjeni, da bi za narod njima povjeren i za cijeli svijet milosrđe tvoje molili.

Neka tako svi narodi, u Kristu sabrani, postanu jednim tvojim narodom i potpunoma se ostvare u tvome kraljevstvu.

Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu tvome ... Amen.

IV. POMAZANJE RUKU I PRIMANJE EUHARISTIJSKIH DAROVA

Biskup mi je pomazao dlanove svetom krizmom govoreći:

Gospodin Isus Krist,

kojega je Otac pomazao Duhom Svetim i snagom,

čuvao te da posvećuješ kršćanski puk i Bogu prinosiš žrtvu.

Moje ruke.

Ruke koje trebaju blagoslivljati,

ruke koje trebaju darivati grešnicima Božji mir,

ruke koje će se raširiti na molitvu za sveti Božji narod,

ruke koje će trebati držati tijelo i krv Gospodinovu.

Gospodine moj! Ispunjavaj uvijek moje ruke svojim blagoslovom!

Ne daj da se ikada isprazne! Uvijek ih posvećuj. Daj da uvijek budu okretne u tvojoj službi i vezane tvojom zapovijeđu! Ne dopusti da ikad posegnu za zlom! Daj da me kao rane na rukama peče križ, znak tvoje ljubavi, da i ja neprestano nosim na svom tijelu Kristove znakove.

Pomazao si me kao Arona, svećenike, kraljeve i proroke.

Poput Krista, Tvoga Pomazanika, Mesije, našega Gospodina, »uljem radosti više od svih svojih drugova«, uljem snage i svetosti, uljem Duha Svetoga, uljem blaženstva.

Pomazanjem koje u nama ostaje, koje nas uči o svemu (1 Iv2,27).

Biskup mi je pružio darove. Kruh i kalež u kojemu je vino pomiješano s vodom.

Primi darove svetoga naroda koji se imaju prinijeti Bogu.

Budi svjestan onoga što ćeš činiti,

provodi u djelo ono što ćeš obavljati

i život svoj suobličuj otajstvu križa Gospodnjega.

U pomazane ruke primio sam pliticu i kalež sa žrtvenim darovima.

Uzeo sam pliticu koja će nositi tijelo Gospodnje

i kalež u kojem je otkupnina za grijeh svijeta.

Postao sam tvoj svećenik da slavim Kristovu žrtvu u sve dane svoga života.

Trajnu žrtvu Novoga i vječnoga saveza.

Da svojoj braći dajem tvoje Tijelo i Krv, otajstvo milosti, smrti Gospodnje, otajstvo sloge i ljubavi, otajstvo novoga tijela i uskrsnuća.

Gospodine Isuse Kriste, Vječni svećeniče, pogledao si me onako kako si gledao i svoje apostole, pogledom sveznanja i neistražive ljubavi, i hrabrio me riječima: *Vas sam nazvao prijateljima, jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca* (Iv 15,15).

I biskup mi je pružio cjelov mira govoreći: Mir tebi.

Prihvatio sam i odgovorio: I s duhom tvojim.

Zaključna molitva

Gospodine moj!

Pošto si me tako pozvao, uzdigao, pomazao snagom i poslao, daj mi i nadalje snage – da ustanem i hodim kao tvoj svećenik, tvoj pomazanik, tvoj glasnik, tvoj svjedok - tvoj svećenik u vjekove.

Daj da budem vjeran.

Ti, Učitelju i Gospodine moj, ostvaruj i dovrši dobro djelo koje si u meni započeo. Amen.